

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200167
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2719200167.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanej: S. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., K. XXX/XX, o zaplatenie 83,49 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 20,67 € zastavuje.
- II. Súd vo zvyšku žalobu zamietá.
- III. Súd žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu VÚB Leasing, a.s. sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.1.2019 domáhal toho, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 83,49 € s príslušenstvom, a to z titulu nesplateného úveru. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.3.2019 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 20,67 € spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť.

2. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o pôžičke, predžalobnou upomienkou spolu s doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad žalovanej, notárskou zápisnicou, písomným vyjadrením žalobcu, správami o pobyte žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

3. Na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 19.11.2014 (ďalej len Zmluva) poskytol právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. žalovanej úver na kúpu tovaru bližšie špecifikovaného v Zmluve vo výške 127,50 €, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach s poistením vo výške 6,89 € po dobu 24 mesiacov, t.j. celkovo mala žalovaná zaplatiť sumu 165,36 €. Zmluvné strany si zároveň dohodli RPMN vo výške 26,02 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 26,02 %, konečnú splatnosť úveru 11/2016, splatnosť prvej splátky 20.12.2014. Žalovaná nesplácala poskytnutý úver riadne a včas, a to aj napriek výzve právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 27.1.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 26.3.2016. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaná do podania žaloby celkovo uhradila sumu 75,79 €. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 83,49 €, ktorá pozostávala z dlžnej istiny vo výške 76,47 €, z dlžného úroku vo výške 6,26 € a dlžného poistného vo výške 0,76 €. Žalobca si však v konaní po čiastočnom späťvzatí žaloby uplatňuje len sumu 62,82 € s príslušenstvom.

4. Z notárskej zápisnice napísanej notárkou Z. Y. P. na notárskom úrade v Bratislave dňa 11.12.2017 vyplýva, že na základe projektu rozdelenia zlúčením došlo k zániku obchodnej spoločnosti Consumer

Finance Holding, a.s., pričom právnym nástupcom v prevádzkovaní podnikania týkajúceho sa produktu poskytnutého predmetnou Zmluvou sa stala obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., t.j. pôvodný žalobca.

5. Uznesením č. k. 9Csp/27/2019-48 zo dňa 16.5.2019 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil žalobca. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.4.2019 má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu písomne oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu.

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka konanie predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

18. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu vyvodil súd ten právny záver, že žalobe nie je možné vyhovieť a je potrebné ju zamietnuť. Súd mal preukázané, že Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom žalovaná mala v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka postavenie spotrebiteľa, nakoľko pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a z uvedeného dôvodu je na daný vzťah potrebné aplikovať všetky ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Zároveň súd Zmluvu posúdil podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z povahy spotrebiteľských zmlúv vyplýva, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t. j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

19. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy plnil právny predchodca žalobcu a poskytol žalovanej úver, žalovaná však riadne neplnila v zmysle dohodnutých podmienok a predmetný úver nesplácala. Z uvedeného dôvodu ju právny predchodca žalobcu vyzval na uhradenie nedoplatku na splátkach s upozornením, že ak nedoplatok neuhradí, bude oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Súd mal preukázané, že daná výzva bola žalovanej odoslaná a doručená, a to po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, z ktorého dôvodu súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu si uplatnil právo na zosplatnenie dlhu v súlade so zákonom, keďže uvedené právo vyplýva z bodu 14.3 Zmluvy, t.j. bolo účastníkmi dohodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 20,67 € konanie zastavil a vo zvyšku (t.j. v časti o zaplatenie sumy 62,82 € s príslušenstvom) žalobu zamietol, a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, nakoľko právo žalobcu na zaplatenie pohľadávky z predmetnej Zmluvy je premlčané. Súd pri určení začiatku plynutia premlčacej doby vychádzal z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v danom prípade začala premlčacia doba plynúť dňa 21.11.2015, t.j. deň nasledujúci po splatnosti splátky v mesiaci november 2015, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh a uplynula dňa 21.11.2018, pričom žaloba bola na súde podaná až dňa 30.1.2019, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Súd konštatuje, že nemožno akceptovať argumentáciu žalobcu, podľa ktorej má veriteľ právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t.j. tej, ktorú si sám určí. Na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka sa totiž v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje upozornenie spotrebiteľa, ktoré právny predchodca žalobcu vykonal listom (predžalobnou upomienkou) zo dňa 27.1.2016, v ktorom uviedol, že bude oprávnený úver zosplatiť, ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015. Ak by teda žalobca trval na tom, že úver bol zosplatený na základe splátky splatnej dňa 20.2.2016, bol povinný preukázať, že bol dodržaný postup upravený vyššie citovanými ustanoveniami, čo však žalobca nepreukázal.

20. Súd na záver dodáva, že nerozhodol rozsudkom pre uznanie nároku, nakoľko uznávaciemu prejavu žalovanej nepriznal procesnoprávne účinky, keďže z dôvodu premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré je súd v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti, súd žalobu zamietol. Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobca nepreukázal, že by bol obsah premlčaného

práva zmenený alebo nahradený novým právom na základe právneho úkonu žalovanej (t.j. napríklad uznaním dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka).

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanej nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bola v konaní úspešná, keďže súd žalobu zamietol, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnila.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).